

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/89/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320202317
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Čisovský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:8320202317.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Čisovského a členov senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Rastislava Pellu v spore žalobcu: SlovDef Technologies s.r.o., so sídlom Teplická 2156/3, 058 01 Poprad, IČO: 51 229 978, proti žalovanému: I.V.A., s.r.o., so sídlom Komenského 848, 069 01 Snina, IČO: 36 452 751, zastúpený Mgr. Martinom Tomášom, advokátom, so sídlom Trieda 1. mája 31, 052 05 Spišská Nová Ves, IČO: 53 774 205, o neplatnosť odstúpenia od kúpnych zmlúv a vydanie tovaru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 17Cb/62/2020-335 zo dňa 15.03. 2022, takto

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Humenné, č. k. 17Cb/62/2020-335 zo dňa 15.03. 2022 v napadnutom III., IV. a V. výroku.
- Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.
- Žalovanému priznáva voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len súd alebo súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Žalobu v časti o určenie, že odstúpenie žalovaného zo dňa 23.03.2020 od Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.02.2020 so žalobcom je neplatné zamietá.

II. Žalobu v časti o určenie, že odstúpenie žalovaného zo dňa 23.03.2020 od Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 29.01.2020 so žalobcom je neplatné zamietá.

III. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi tovar GSh - 23 v počte 12 kusov s výrobnými číslami: A. A. XX, A. B. XX, A. C. XX, A. C. XX, A. B. XX, A. B. XX, A. D. XX, A. E. XX, A. F. XX, A. D. XX, A. B. XX, A. B. XX, nachádzajúci sa v sklade zbraní a streliwa v bývalom areáli Poľnohospodárskeho družstva v Matejoviach nad Hornádom, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi tovar krabica releová KR-55 v počte kusov 12, skrinka releová KR-60 v počte kusov 15, skrinka releová KR-65 v počte kusov 32, regulátor RTS-27-1A v počte kusov 23, triodová krabica KR-6 v počte kusov 6, krabica B-1 GO-27 v počte kusov 130, krabica B-2 GO-27 v počte kusov 75, krabica B-3 GO-27 v počte kusov 116, krabica stabiliz. K-1 v počte kusov 15, krabica KDS1-1S v počte kusov 30, usmerňovač KM-1 v počte kusov 7, kontaktné rele KR-200D v počte kusov 5, krabica releová KR-45 v počte kusov 20, menič napätia v počte kusov 1, pozorovací prístroj PP61 v počte kusov 13, menič napätia PSC-30 v počte kusov 1, menič napätia PSC-50 v počte kusov 1, ovládací pult PT-125 C v počte kusov 27, menič PT-125-S v počte kusov 205, PT-125-S v počte kusov 67, zip BS2365000 v počte kusov 81, zip BS2039001 v počte kusov 7, zip STP2 v počte kusov 4, PTC-27-1A v počte kusov 34, PTC-27-3A v počte kusov 17, krabica prepínania rádiostaníc v počte kusov 4, regulátor napätia RN-10 v počte kusov 2, skrinka RP-5 tank v počte kusov 3, rele RR-361-A v počte kusov 22,

TKPU 2B v počte kusov 38, TNP1 v počte kusov 36, TNP1 prizma v počte kusov 270, TNP1 bez prizmy v počte kusov 46, optický prístroj TŠ2-49 v počte kusov 13, prístroj vodiča na nočné videnie v počte kusov 7, TVNO 2B v počte kusov 99, VKU-330-4 otočný konventor v počte kusov 1, zip na EMU-5PM v počte kusov 1, a to všetko v mieste G. XX H. I., a kontrolná skúšobná stanica 2V8M1 nadstavba bez podvozku v počte kusov 1, nachádzajúci sa v skladových priestoroch holdingu MSM, J. XX H. K. L. H., a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca žiadal, aby súd určil, že odstúpenie žalovaného zo dňa 23.03.2020 doručené 06.04.2020 od Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.02.2020 so žalobcom je neplatné a odstúpenie žalovaného od Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 29.01.2020 je neplatné. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou plniť žalobcovi z uvedených kúpnych zmlúv a to vydaním tovaru uvedeného v petite žaloby.

3. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že je obchodnou spoločnosťou, ktorá je oprávnená v zmysle platného povolenia na obchodovanie udeleného Ministerstvom hospodárstva SR obchodovať s výrobkami obranného priemyslu, a to podľa § 5 ods. 1 a nasl. zákona č. 392/2011 Z. z. o obchodovaní s výrobkami obranného priemyslu. Táto skutočnosť vyplýva aj z výpisu z príslušného obchodného registra. Žalovaný bol v minulosti rovnako držiteľom povolenia na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu, avšak prestal spĺňať zákonné predpoklady na udelenie platného povolenia na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu, preto Ministerstvo hospodárstva SR rozhodlo o uložení povinnosti pre žalovaného, aby všetky výrobky obranného priemyslu, ktoré má vo vlastníctve žalovaný, predal, daroval alebo zneškodnil na vlastné náklady do 31.12.2020. Uviedol, že so žalovaným uzatvorili dňa 01.02.2020 Kúpnu zmluvu, ktorej predmetom malo byť dodanie a prevod vlastníckeho práva žalovaného ako predávajúceho na žalobcu ako kupujúceho ku tovaru: dvojhlavňové palubné delo GSh-23 v počte 12 kusov, pričom konkrétne výrobné čísla tovaru boli v zmysle zmluvy dohodnuté po vykonanej technickej inšpekcii tovaru dňa 14.02.2020, o čom svedčí Preberací protokol zo dňa 14.02.2020. Kúpna cena za tovar bola dohodnutá vo výške 1.900,- eur bez DPH za kus, čo predstavuje 27.360,- eur s DPH, ktoré mal žalobca zaplatiť žalovanému na základe vystavenej doručenej faktúry. K uzatvoreniu predmetnej zmluvy (za žalovaného ju uzatvoril predchádzajúci konateľ M. N. O.) strany pristúpili jednak z dôvodu, že žalovaný je v zmysle rozhodnutia Ministerstva hospodárstva SR povinný s týmto majetkom naložiť predpísaným spôsobom v lehote do 31.12.2020, a jednak z dôvodu, že žalobca podpísal Kontrakt č. G. P./2020 s bulharskou spoločnosťou. Zo strany bulharskej spoločnosti bol už žalobcovi doručený medzinárodný dovozný certifikát vydaný na to oprávneným bulharským štátnym orgánom s obmedzenou dobou platnosti do 02.03.2021, ktorý je zároveň potrebný na udelenie príslušnej transferovej licencie žalobcovi Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky v súlade so zákonom č. 392/2011 Z. z.. Vzhľadom k tomu, že skladovanie tohto tovaru (zbrane kategórie A) podľa Zákona o strelných zbraniach a strelive podlieha splneniu povinnosti zabezpečenia skladovacích priestorov, ktoré žalobca nemá, dohodli sa so žalovaným, že až do naloženia tovaru prepravcovi ho žalobca ponechá v priestoroch žalovaného.

3.1. Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že mu bola Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2019 odplatne postúpená pohľadávka postupcu Q. A. O., v dôsledku čoho sa žalobca stal veriteľom žalovaného. Žalovaný v snahe vysporiadať tento svoj záväzok uzatvoril dňa 29.01.2020 so žalobcom kúpnu zmluvu, z preambuly ktorej vyplýva účel tejto zmluvy, a to vysporiadanie tohto záväzku žalovaného voči žalobcovi. Žalovaný časť tovaru žalobcovi dodal dňa 14.02.2020 v Prešove a ku ďalšiemu dodaniu tovaru zo strany žalovaného doposiaľ nedošlo, ani napriek výzvam žalobcu. Zo strany žalovaného však doposiaľ nedošlo ani k vystaveniu daňového dokladu. Čiastočným dodaním tovaru podľa názoru žalobcu došlo zo strany žalovaného k uznaniu záväzku. Žalobca poslednou výzvou zo dňa 15.03.2020 vyzval žalovaného na vydanie tohto tovaru a zároveň na vystavenie príslušného daňového dokladu tak, aby žalobca mohol žalovanému uhradiť úplnú kúpnu cenu a zároveň splniť svoje zmluvné povinnosti dodania tovaru bulharskej spoločnosti, k čomu však zo strany žalovaného do dnešného dňa nedošlo. Žalobca bol dňa 18.02.2020 príkazom na začatie exekúcie inej peňažnej pohľadávky zaviazaný plniť poverenej exekútorke namiesto žalovaného, a to z existujúcich kúpnych zmlúv medzi žalobcom a žalovaným, o čom má žalovaný vedomosť, a napriek skutočnosti, že žalobca stále trvá na plnení z týchto zmlúv, žalovaný z osobitného motívu pomsty odmieta plniť žalobcovi a zároveň týmto jeho konaním bráni plniť žalobcovi ďalej poverenej exekútorke. Konateľky žalovaného bez akéhokoľvek dôvodu maria povinnosť žalovaného dodať tovar žalobcovi a zároveň maria uspokojenie svojich veriteľov v už začatých

exekučných konaniach. Žalovaný po zmene v osobách štatutárnych orgánov dňa 15.03.2020 adresoval žalobcovi, ale aj tretím stranám e-mail - List obchodným partnerom, ktorého obsah navodzuje dojem, že žalovaný má v úmysle zmluvy uzatvorené aj so žalobcom zrušiť. Žalovaný však ani napriek opakovaným výzvam žalobcu neposkytol riadne plnenie, na ktoré sa zaviazal, čím sa dostal voči žalobcovi do omeškania s riadnym a včasným plnením. Zároveň žalobcu vystavil hrozbe z omeškania voči tretím stranám s riadnym a včasným plnením, keďže plnenie žalobcu voči tretím stranám je bezprostredne podmienené splnením dodania tovaru žalobcovi žalovaným.

3.2. Zároveň uviedol, že žalovaný, namiesto poskytnutia plnenia, mu zaslal list dňa 06.04.2020 obsahujúci Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 a Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020. Hoci z obsahu tohto listu možno usúdiť zámer žalovaného o odstúpení od týchto kúpnych zmlúv, dôvody v ňom uvedené nie sú dôvodmi na odstúpenie od kúpnych zmlúv tak, ako to má na mysli Obchodný zákonník. Zo strany žalobcu ako kupujúceho nedošlo k takému konaniu, prípadne omeškaniu, ktoré by mohlo mať za následok právo žalovaného ako predávajúceho od niektorej zo zmlúv odstúpiť a zbaviť sa tak povinnosti z tej ktorej kúpnej zmluvy plniť tak, ako to má na mysli Obchodný zákonník. Naopak, k omeškaniu došlo na strane žalovaného, avšak žalobca aj naďalej trvá na plnení z oboch kúpnych zmlúv z uvedených dôvodov, na ktoré sa zmluvne zaviazal tretím stranám a čo vyplýva z predložených dôkazov. Žalobca v e-mailovej komunikácii so žalovaným argumentoval a poukazoval na absenciu zákonných dôvodov na odstúpenie od dotknutých zmlúv a na plnenie z týchto zmlúv žalovaného vyzýval. Napriek skutočnostiam, že konanie žalovaného nemá oporu v príslušných ustanoveniach Obchodného zákonníka, sa žalovaný neštíti poškodzovať dobré meno žalobcu tak, že dňa 17.04.2020 zaslal e-mailom priamo obchodnému partnerovi žalobcu bulharskej spoločnosti A. dôvod, pre ktorý nemá v úmysle plniť z dotknutých kúpnych zmlúv žalobcovi a tento dôvod je založený na osobnom a osobitnom motíve pomsty žalovaného ani nie voči žalobcovi, ale konateľovi žalobcu a bývalému konateľovi žalovaného. Priamo v e-maile uviedol žalovaný, resp. osoba komunikujúca v mene žalovaného, že: nebude spolupracovať s ľuďmi, ktorí na neho podali trestné oznámenia (N. O., Q. O.). Žalobca je preto nanajvýš presvedčený, že konanie žalovaného je nelogické, nehodiace sa do žiadnych obchodných vzťahov a spôsobilé privodiť ujmu žalobcovi, a to aj trvalú. Okolnosti medziľudských vzťahov nemôžu mať dopad na obchodné vzťahy medzi žalobcom a žalovaným a už vôbec nie na ich vzájomné povinnosti vyplývajúce im z obchodnozávazkových vzťahov. Žalobca sa domnieva, že od uzatvorených kúpnych zmlúv žalovaný nemôže platne odstúpiť podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho je odstúpenie od kúpnych zmlúv žalovaným absolútne neplatným právnym úkonom. Nezákonné porušovanie povinnosti žalovaného plniť riadne a včas voči žalobcovi je spôsobilé privodiť žalobcovi vznik škody, keď môže nastať omeškanie na strane žalobcu voči tretím stranám, a to bulharskej spoločnosti A. R. a Q. A. O. s plnením záväzkov žalobcu voči týmto tretím stranám. Žalobcovi hrozí vznik finančnej škody z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalobcu voči bulharskej spoločnosti A. a zároveň porušenie zmluvných povinností žalobcu voči A. O., keďže obe plnenia voči uvedeným obchodným partnerom závisia výlučne od splnenia zmluvných povinností žalovaného voči žalobcovi, na ktoré sa zmluvne zaviazal žalovaný.

3.3. V ďalšom uviedol, že žalobcovi hrozí nezvratná a trvalá situácia, ktorá by jeho ďalšie podnikateľské aktivity súvisiace s obchodovaním s výrobkami obranného priemyslu úplne znemožnila. Podľa § 46 písm. b) zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností je jednou z podmienok na vydanie potvrdenia o priemyselnej bezpečnosti ekonomická stabilita podnikateľa. Podľa § 48 písm. e) toho istého zákona sa za ekonomicky stabilného nepovažuje podnikateľ, ktorý si opakovane neplní finančné záväzky voči iným fyzickým osobám alebo právnickým osobám. Tejto skutočnosti si je však veľmi dobre vedomý aj žalovaný, nakoľko práve z dôvodu neudelenia potvrdenia o priemyselnej bezpečnosti nie je a pravdepodobne už ani nebude oprávnený obchodovať s výrobkami obranného priemyslu, keďže žalovaný si už ani v minulosti neplnil riadne svoje záväzky voči iným subjektom, o čom svedčia aj exekučné konania vedené voči nemu. Žalobca sa môže stať ekonomicky nestabilným a v budúcnosti už nebude spĺňať zákonné podmienky na to, aby bol držiteľom potvrdenia o priemyselnej bezpečnosti a následne povolenia na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu. Žalobca je toho názoru, že platná zmluva je rovnako a bezpodmienečne platná a záväzná pre obidve jej strany a túto záväznosť stratí len spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy alebo zo zákona. Ani v jednej z týchto kúpnych zmlúv nie sú obsiahnuté ustanovenia umožňujúce od danej zmluvy odstúpiť, tento spôsob ukončenia zmluvných vzťahov nepripúšťa ani Obchodný zákonník, nakoľko žalobca nie je voči žalovanému v omeškaní s plnením. Jednou z hlavných zásad vyplývajúcich z čl. 2 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, zásada pacta sunt servanda, je a mala by byť aj v tomto prípade považovaná za najvyššiu prirodzenú normu,

od ktorej je odvodzované všetko právo, a teda aj právo žalobcu domáhať sa súdnej ochrany. Na záver žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR, č.k. I.ÚS 243/07-25.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k doručenej žalobe uviedol, že medzi ním a žalobcom boli uzatvorené 4 právne akty, a to 1. Zmluva o inventúre zo dňa 10.01.2020, 2. Kúpna zmluva zo dňa 29.01.2020, 3. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 30.01.2020 a 4. Kúpna zmluva zo dňa 01.02.2020. Pre všetky zmluvy je charakteristické, že sú nevýhodné pre žalovaného tak z časového plnenia, ako aj finančného ohodnotenia predmetov zmlúv. Kúpna zmluva zo dňa 29.01.2020 v celkovej sume 45.621,- eur hrubo poškodzuje žalovaného, pretože predmetom zaplatenia za tovar bolo postúpenie pohľadávky Q. A. O. v novembri 2019 aj napriek tomu, že pohľadávka bola splatná do 31.01.2020. Hodnota náhradných dielov uvádzaných v kúpnej zmluve bola mnohonásobne nižšia ako ich reálna hodnota vedená v skladovej evidencii. K uvedenej kúpnej zmluve sa v dokumentoch žalovaného nenachádza žiaden protokol o prevzatí a odovzdaní tovaru. Žalobca tiež neuvádza, na akej adrese má tovar, ktorý mu údajne žalovaný vydal, aj keď má povinnosť oznámiť Ministerstvu hospodárstva SR adresu, na ktorej skladuje výrobky obranného priemyslu. Pokiaľ ide o Zmluvu o vykonaní inventúr zo dňa 10.01.2020, žalovaný predložil analýzu, v ktorej uvádza hodnotu tovaru uvedeného v prílohe ku dňu 30.09.2018, zmeny cien tovaru k 30.12.2019 a rozdiel medzi cenami tovaru k týmto dátumom. Žalovaný mal za to, že nebolo v právomoci bývalého konateľa žalovaného, prípadne iných zamestnancov žalovaného bez vedomia spoločníkov takto markantne zmeniť ceny, nakoľko zásoby sú obchodným majetkom spoločnosti. Podľa žalovaného nebol dôvod na uzatvorenie tejto zmluvy, pretože žalovaný vykonával inventúry pravidelne vlastnými zamestnancami. K zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 30.01.2020 žalovaný uviedol, že na postúpenie pohľadávky v sume 99.000,- eur nebol dôvod, nakoľko to mohol bývalý konateľ M. N. O. riešiť bez využitia postupníka. S týmto postupom sa vedenie žalovaného nestotožňuje. Navyše si postupník za vymoženie pohľadávky zarátal neprimerane vysokú odmenu vo výške 30% zo sumy, čo odporuje dobrým mravom. Jedná sa o účelovú zmluvu s cieľom poškodiť žalovaného. Žalobcovi bol dňa 27.03.2020 k tejto zmluve odoslaný Dodatok č. 1, na ktorý žalobca do dnešného dňa nereagoval. Následne bolo žalobcovi odoslané odstúpenie od uvedenej zmluvy. Ku Kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2020 žalovaný uviedol, že nebol dôvod predávať tovar za cenu 1.900,- eur bez DPH. Táto cena je výrazne nižšia ako je cena na trhu. Žalovaný tiež namietal nepravdivosť protokolov o prevzatí a odovzdaní tovaru, nakoľko tento tovar bol uložený v Sklade zbraní a streliva v Matejovciach nad Hornádom, do ktorého má prístup len zodpovedná osoba, pričom táto osoba poprela, že by bol niektorý z konateľov žalobcu v uvedenom dátume prítomný v sklade zbraní a streliva. Zároveň oznámil tunajšiemu súdu, že v predmetnej veci prebieha vyšetrovanie na Krajskom riaditeľstve PZ v Prešove. Na základe uvedeného žalovaný žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

5. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním (Ukončením výkonu obchodovania s výrobkami obranného priemyslu zo dňa 27.08.2019, výpismi z obchodného registra žalobcu aj žalovaného, zoznamom spoločností s platným povolením na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu s dátumom aktualizácie 14.04.2020, Kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 01.02.2020, Protokolom o inšpekcii tovaru zo dňa 10.02.2020 ku Kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2020, Preberacím protokolom zo dňa 14.02.2020 ku Kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2020, Kontraktom č. G. P./2020 zo dňa 10.02.2020 s prílohami, medzinárodným dovozným certifikátom zo dňa 09.03.2020, Kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 29.01.2020 s prílohou, Preberacím protokolom zo dňa 14.02.2020 ku kúpnej zmluve zo dňa 29.01.2020, Poslednou výzvou zo dňa 15.03.2020, Príkazom na začatie exekúcie príkazaním inej peňažnej pohľadávky zo dňa 18.02.2020, Poverením na vykonanie exekúcie zo dňa 20.11.2018, Exekučným príkazom zo dňa 19.02.2020, Stanoviskom žalovaného k odovzdaniu výrobku obranného priemyslu zo dňa 11.03.2020, listom žalovaného pre obchodných partnerov zo dňa 15.03.2020, s Odstúpením od kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020, Odstúpením od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020, e-mailovou komunikáciou zo dňa 17.04.2020, Uznesením Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č.k. 4Pn/437/19/6601-11 zo dňa 26.02.2020, Odpoveďou na listy doručené dňa 06.04.2020 - Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 a Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020, Povolením č. P024/2019-1050 na obchodovanie s výrobkami obranného priemyslu zo dňa 25.05.2020, Listom obchodného partnera A. z Bulharska, Oznámením predaja výrobkov obranného priemyslu na účely obchodovania zo dňa 15.02.2020 s prílohami, prílohami ku Kúpnej zmluve zo dňa 29.01.2020, Mandátnou zmluvou zo dňa 20.08.2019 s prílohou č. 1, Oznámením o postúpení zo dňa 29.11.2019, Odstúpením od Mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 17.05.2019 vrátane jej dodatkov zo dňa 09.04.2020, listom označeným ako odpoveď - zaslanie zo dňa 30.03.2020, Zmluvou zo dňa 10.01.2020 s prílohami a vlastnými výpočtami,

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi žalovaným a žalobcom zo dňa 30.01.2020, e-mailom zo dňa 27.03.2020, Dodatkom č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 30.01.2020, Odstúpením od Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.01.2020, dokladom od PILIS DEFENCE SYSTEMS Kft. adresovaný žalovanému zo dňa 01.10.2015, knihou prijatých faktúr za účtovný rok 2016, 2017, 2018, 2019, Upovedomením Krajského riaditeľstva PZ v Prešove č. KRP-92/2-VYS-PO-2020 zo dňa 02.12.2020, účtovnou závierkou žalovaného za rok 2019, zápisnicou o výsluchu A. K. zo dňa 08.09.2020, návrhmi na vydanie neodkladného opatrenia ako aj na zmenu žaloby, ktoré boli súdom zamietnuté, resp. im nebolo vyhovené, a ktoré odvolací súd tieto všetky uznesenia súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu, ďalšími listinnými dôkazmi predloženými v konaní, s písomnými vyjadreniami žalobcu aj žalovaného, prednesmi žalobcu a právneho zástupcu žalovaného) zistil skutkový stav, podľa ktorého:

5.1. Dňa 29.01.2020 uzatvorili žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci Kúpnu zmluvu podľa ustanovení § 409 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „Kúpna zmluva zo dňa 29.01.2020“), predmetom ktorej bol tovar, ktorý je výrobkom obranného priemyslu uvedený v Prílohe č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. Následne súd prvej inštancie odcitoval článok I bod 1.1., 1.2., 1.3., článok III. bod 3.1., článok IV. bod 4.1., článok VIII. bod 8.1., článok XIV bod 14.1., 14.2., 14.3., 14.4., 14.5. Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020.

5.2. Dňa 01.02.2020 uzatvorili žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci Kúpnu zmluvu podľa ustanovení § 409 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „kúpna zmluva zo dňa 01.02.2020“), predmetom ktorej bol tovar: dvojhlavňové palubné delo GSh-23 v počte: 15 kusov navyše. Následne súd prvej inštancie odcitoval článok I bod 1.1., 1.2., 1.3., článok III. bod 3.1., článok IV. bod 4.1., článok VIII. bod 8.1., článok XIV bod 14.1., 14.2., 14.3., 14.4. Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020.

5.3. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že listom zo dňa 15.03.2020 označeným ako Posledná výzva, žalobca vyzval žalovaného na okamžité dodanie tovaru podľa Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 a Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020, vzhľadom na skutočnosť, že pri plnení týchto kúpnych zmlúv síce žalovaný pristúpil k podpísaniu Protokolov o odovzdaní, avšak k umožneniu naložiť tovar prepravcovi už žalovaný nepristúpil, čím sa dostal do omeškania s plnením svojich zmluvných povinností. Zároveň v tomto liste upozornil žalovaného, že nevystavením daňových dokladov s tým súvisiacich a neumožnením naložiť tovar prepravcovi na prepravu žalovaný poškodzuje jednak žalobcu ako veriteľa, ale aj ostatných veriteľov, a s ohľadom na prebiehajúce exekučné konanie voči žalovanému, mohlo jeho doterajším konaním dôjsť aj k mareniu exekučného konania a k skresľovaniu hospodárskej evidencie, a to vzhľadom na skutočnosť, že tovar z týchto kúpnych zmlúv je vlastníctvom žalobcu.

5.4. Zároveň súd uviedol, že listom zo dňa 23.03.2020 označeným ako Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 žalovaný oznámil žalobcovi, že odstupuje od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020, pretože má za to, že táto zmluva odporuje zásadám poctivého obchodného styku. Žalovaný má za to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, t. j. majetku žalovaného, podľa § 237 Trestného zákona, a to najmä tým, že so žalobcom uzatvoril zmluvu bývalý konateľ žalovaného M. N. O., ktorý spôsobil žalovanému škodu v rozsahu najmenej 150.000,- eur v súčinnosti s S. Q. O., v tej dobe zamestnancom spoločnosti žalovaného a konateľom žalobcu a ďalej, že listom zo dňa 23.03.2020 označeným ako Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 žalovaný oznámil žalobcovi, že odstupuje od Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020, pretože má za to, že táto zmluva odporuje zásadám poctivého obchodného styku. Žalovaný má za to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, t. j. majetku žalovaného, podľa § 237 Trestného zákona, a to najmä tým, že so žalobcom uzatvoril zmluvu bývalý konateľ žalovaného M. N. O., ktorý spôsobil žalovanému škodu v rozsahu najmenej 30.000,- eur v súčinnosti s S. Q. O., v tej dobe zamestnancom spoločnosti žalovaného a konateľom žalobcu.

5.5. Súd prvej inštancie súčasne zistil, že žalobca vo svojej odpovedi zo dňa 09.04.2020 na listy žalovaného doručené dňa 06.04.2020 - Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 a Odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 poukázal na znenie ustanovení § 344, § 345 ods. 1 a § 436 ods. 1 písm. d) Obchodného zákonníka a uviedol, že žalobca ako kupujúci nie je vo vzťahu k žalovanému ako predávajúcemu v omeškani s riadnym a včasným plnením, naopak na dodanie úplného plnenia vo vzťahu ku Kúpnej zmluve zo dňa 29.01.2020 žalobca žalovaného opakovane vyzýval a napriek skutočnosti, že žalovaný v časti dodanie tovaru podľa tejto zmluvy uskutočnil, do dnešného dňa si

nesplnil svoju zákonnú povinnosť plniť riadne a včas. Navyše, žalovaný nedoručil žalobcovi ani riadny daňový doklad, hoci plnenie zo strany žalovaného už bolo čiastkovo vykonané. Žalobca tiež uviedol, že absentujú zákonné a zmluvné dôvody na odstúpenie od kúpnych zmlúv, preto odstúpenie od dotknutých zmlúv je neplatné a uvedené dôvody žalovaného sú zavádzajúce.

6. Súd prvej inštancie vec po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 344, § 345 ods. 1, 2, 3, § 346 ods. 1, 2, § 409 ods. 1, § 411, § 414 ods. 1, 2, 3, § 443 ods. 1a, 2, § 444, § 447, § 450 ods. 1 ObZ, § 137 CSP a žalobu v časti určenia, že odstúpenia od predmetných zmlúv sú neplatné zamietol a v časti povinnosti vydať žalobcovi tovar, žalobe vyhovel a rozhodol i o trovách konania.

6.1. Z hľadiska právneho posúdenia sa súd prvej inštancie primárne zaoberal otázkou procesnej prípustnosti žaloby podľa § 137 CSP a v tomto smere uviedol, že žalobca sa okrem iného, v konaní domáhal určenia právnej skutočnosti - určenia neplatnosti odstúpenia od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 a Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 - a nie určenia, či tu právo je alebo nie je. Právny úkon, v danom prípade odstúpenie od Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 29.01.2020 a odstúpenie od Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.02.2020, ako jednostranný právny úkon žalovaného, je podľa súdu právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája zánik práv a povinností zmluvných strán vyplývajúcich z Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 a Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020. Z toho vyplýva, že pre účely vyššie citovaného ustanovenia § 137 CSP je potrebné vnímať žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa ustanovenia § 137 písm. d) CSP.

V uvedenom kontexte súd konštatoval, že žalobca sa domáhal určenia právnej skutočnosti, pričom vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 137 písm. d) CSP určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti v zásade prípustné nie sú, s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Obchodný zákonník ani iný právny predpis podanie takejto žaloby o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy nepripúšťa, a preto je právne správny záver o procesnej neprípustnosti žaloby žalobcu v súdnej veci. Na základe uvedeného preto súd prvej inštancie žalobu v časti o určenie, že odstúpenie žalovaného zo dňa 23.03.2020 od Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.02.2020 so žalobcom je neplatné, a v časti o určenie, že odstúpenie žalovaného zo dňa 23.03.2020 od Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 29.01.2020 so žalobcom je neplatné, zamietol.

6.2. Otázkou platnosti, resp. neplatnosti odstúpenia od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 a platnosti, resp. neplatnosti odstúpenia od Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 riešil súd prvej inštancie ako prejudiciálnu. V tomto smere súd prvej inštancie uviedol, že nakoľko v Kúpnej zmluve zo dňa 29.01.2020 odstúpenie od zmluvy vôbec nie je upravené, použijú sa ustanovenia Obchodného zákonníka. V zmysle ustanovenia § 345 a nasl. Obchodného zákonníka možno od zmluvy odstúpiť iba v prípade, ak dôjde k omeškaniu veriteľa alebo omeškaniu dlžníka. V prejednávanej veci by podľa súdu žalovaný mohol od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 odstúpiť iba za predpokladu, že žalobca si nesplnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. V zmysle čl. III. bodu 3.1. Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 mal žalobca povinnosť zaplatiť kúpnu cenu za dodaný tovar, avšak táto povinnosť mu mala vzniknúť až na základe faktúry doručenej kupujúcemu, teda žalobcovi. Žalovaný, teda predávajúci však žalobcovi ako kupujúcemu žiadnu faktúru nedoručil, preto žalobcovi doposiaľ nevznikla povinnosť, ktorú by žalobca porušil, a na základe ktorej by mohol žalovaný od zmluvy odstúpiť.

V ďalšom poukázal na článok VIII. bod 8.1. Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020, kde sa žalobca a žalovaný dohodli, že túto zmluvu je možné ukončiť iba jednostranným odstúpením od zmluvy ktorejkoľvek zmluvnej strany v prípade nesplnenia povinnosti tovar dodať alebo zaplatiť. V tomto prípade však žalobca ako kupujúci neporušil svoju povinnosť tovar zaplatiť, pretože z čl. III. bod 3.1. kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 vyplýva, že kupujúci, teda žalobca zaplatí 100% kúpnej ceny za tovar na základe faktúry doručenej kupujúcemu. Žalovaný ako predávajúci žalobcovi ako kupujúcemu doposiaľ nedoručil faktúru, a to aj napriek skutočnosti, že žalobca opakovane upozorňoval žalovaného, že mu nevystavil faktúry, resp. daňový doklad na úhradu kúpnej ceny, a to na základe oboch kúpnych zmlúv (Posledná výzva zo dňa 15.03.2020 nachádzajúca sa na č. I. 32 súdneho spisu, Odpoveď zo dňa 09.04.2020 nachádzajúca sa na č. I. 42 súdneho spisu). Bol to práve žalovaný, ktorý porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy, a to povinnosť tovar dodať žalobcovi.

Súd tiež akcentoval na skutočnosť, že ak nie sú splnené zmluvné, resp. zákonné podmienky, odstúpenie od zmluvy je neúčinné, to znamená, že nárok nezanikne. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca neporušil žiadnu svoju zmluvnú ani zákonnú povinnosť voči žalovanému, a teda absentuje zákonný alebo zmluvný dôvod na riadne odstúpenie žalovaného od Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 aj od Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020.

6.3. V predmetnom rozhodnutí sa súd prvej inštancie vypořiadal i so skutočnosťou, že na pojednávaní konanom dňa 07.12.2021 v rámci predbežného právneho posúdenia vyslovil predbežný názor, že súdu sa javí žaloba aj v druhej časti týkajúcej sa vydania tovaru ako nedôvodná s tým, že môže ísť o synalagmatický záväzok. Súd sa však v priebehu konania zameril na skutočnosti, ktoré boli medzi stranami sporu sporné a po vykonaní dokazovania priamo na pojednávaní názor, ktorý vyslovil v rámci predbežného právneho posúdenia, zmenil a dospel k záveru, že žaloba je v časti týkajúcej sa vydania tovaru dôvodná.

V prejednávanej veci si podľa súdu v prípade oboch kúpnych zmlúv uzavretých medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim zmluvné strany výslovne dohodli, že kupujúci, teda žalobca, nadobudne vlastnícke právo ku tovaru dňom platnosti a účinnosti tej ktorej zmluvy. Žalobca sa tak stal vlastníkom tovaru, ktorý bol predmetom Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 29.01.2020 v tento deň, keďže z kúpnej zmluvy vyplýva, že obidve zmluvné strany túto zmluvu podpísali dňa 29.01.2020. Žalobca sa stal vlastníkom tovaru, ktorý bol predmetom Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 01.02.2020 v tento deň, keďže z kúpnej zmluvy vyplýva, že obidve zmluvné strany túto zmluvu podpísali dňa 01.02.2020. Ostatné veci (napr. preberacie protokoly) nemôžu byť dôvodom pre nevydanie veci.

Zároveň uviedol, že skutočnosť, či bola zaplatená kúpna cena za predmet kúpnych zmlúv je v tomto konaní irelevantná, pretože predmetom tohto konania je vydanie tovaru, ktorý bol predmetom oboch kúpnych zmlúv a ako už súd konštatoval, žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetnému tovaru dňom platnosti a účinnosti oboch zmlúv, teda dňom ich podpisu (nie až dňom zaplataenia kúpnej ceny). Žalobca ako vlastník tovaru, ktorý bol predmetom Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 a Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 sa tak domáhal vydania veci od žalovaného ako nevlastníka. Vydanie tovaru, resp. nadobudnutie vlastníckeho práva k nemu nie je v tomto prípade naviazané na zaplataenie kúpnej ceny. Súd navyiac poukázal na tú skutočnosť, že žalobca ako kupujúci bol povinný zaplataiť kúpnu cenu za predmet oboch kúpnych zmlúv až po doručení faktúry žalovaným, avšak žalovaný žalobcovi doposiaľ žiadnu faktúru na úhradu kúpnej ceny nedoručil (doručenie faktúr nebolo v priebehu konania súdu preukázané). Tieto iné nároky (napr. zaplataenie kúpnej ceny alebo náhrada škody) zostávajú nedotknuté a strany sporu si ich môžu uplataiť v inom samostatnom konaní. Súd však v tomto smere nemá poučovaciú povinnosť.

6.4. Nakoniec súd prvej inštancie uviedol, že skutočnosti uvádzané žalovaným v jeho vyjadrení zo dňa 03.12.2020, že hodnota náhradných dielov uvádzaných v Kúpnej zmluve zo dňa 29.01.2020 bola mnohonásobne nižšia ako ich reálna hodnota vedená v skladovej evidencii, ako aj tvrdenia týkajúce sa kúpnej ceny za tovar, ktorý bol predmetom Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020 sú pre toto konanie irelevantné. Obchodno-záväzkové zmluvné vzťahy sú založené na zmluvnej autonómii, teda je rozhodujúca dohoda zmluvných strán ohľadne kúpnej ceny za predmet kúpy. Súd na záver poukazuje aj na to, že skutočnosť, že voči bývalému konateľovi žalovaného M. N. O. sa vedie trestné stíhanie nemôže byť na ujmu žalobcu ako tretej osoby. Bývalý konateľ žalovaného M. N. O. bol v čase podpisu oboch kúpnych zmlúv oprávnený konať za žalovaného a prípadná výhodnosť, resp. nevýhodnosť kúpnych zmlúv nie je predmetom tohto konania.

V závere súd poukázal na článok IV. bode 4.1. Kúpnej zmluvy zo dňa 01.02.2020, v ktorom sa zmluvné strany dohodli, že tovar, ktorý je predmetom tejto kúpnej zmluvy bude dodaný a odovzdaný prepravcovi na prepravu do skladov kupujúceho na adrese areál bývalého I. Q. L. T. najneskôr do 90 dní od platnosti a účinnosti tejto zmluvy. V čl. IV. bode 4.1. Kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.2020 sa zmluvné strany dohodli, že tovar, ktorý je predmetom tejto kúpnej zmluvy bude dodaný a odovzdaný prepravcovi na prepravu do skladov kupujúceho na adrese J. XX, K. L. H. najneskôr do 30 dní od platnosti a účinnosti tejto zmluvy. Keďže žalovaný ako predávajúci si svoje povinnosti vyplývajúce mu z oboch kúpnych zmlúv nesplnil, súd žalobe v tejto časti vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené v treťom a štvrtom výroku odvolaním napadnutého rozsudku.

7. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a nakoľko bol úspech strán sporu rovnaký, pretože súd žalobu v časti zamietol a v časti jej vyhovel, teda žalobca aj žalovaný mali v konaní zásadne rovnaký čiastkový úspech, o trovách rozhodol tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

8. Proti výrokom III., IV. a V. rozhodnutia súdu prvej inštancie podal žalovaný včas odvolanie z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Odvolateľ navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

8.1. Žalovaný v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný tvrdil, že predbežný právny názor, ktorý vyslovil súd prvej inštancie na pojednávaní konanom 7. decembra 2021 a podľa ktorého v danom prípade by mohlo ísť o synalagmatický záväzok, by bol podľa jeho názoru správny, keďže v priebehu dokazovania neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by mali relevantne odôvodňovať zmenu tohto právneho názoru. Samozrejme, že rešpektuje, že súd môže vyslovený predbežný právny názor meniť, avšak jeho zmena by mala mať základ vo vykonanom dokazovaní, k čomu však v danom prípade nedošlo. Za nesprávny považoval aj záver súdu prvej inštancie, že pre výsledok konania je irelevantné či došlo alebo nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny. Súd prvej inštancie sa jednoznačne mal zaoberať aj otázkou zaplatenia kúpnej ceny, a to bez ohľadu na to, či vydanie veci bolo alebo nebolo viazané na zaplatenie kúpnej ceny. Nakoľko kúpna zmluva je synalagmatickým záväzkovo-právnym vzťahom, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie malo obsahovať aj výrok o povinnosti žalobcu zaplatiť za tovar kúpnu cenu. Pokiaľ takýto výrok v žalobnom návrhu chýba, táto skutočnosť je sama o sebe dôvodom pre zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Upozornil tiež na skutočnosť, že znenie zmlúv, od ktorých odstúpil, chystala S. Q. O., v tom čase zamestnaná u neho na pozícii firemný právnik a zároveň pôsobiaca na pozícii konateľky žalobcu a majúca majetkovú účasť na žalobcovi predstavujúcu obchodný podiel o veľkosti 50 %. Konanie S. O. nemožno vyhodnotiť inak ako konanie v jeho neprospech a ako účelové prevádzanie jej majetku za podstatne nižšiu cenu akú v skutočnosti má na iný s ňou spriaznený subjekt. Takéto konanie je ďaleko za hranicou akceptovania zmluvnej autonómie v obchodnozväzkových vzťahoch a nemalo by požívať právnu ochranu. Žalobca nebol oprávnený domáhať sa splnenia záväzku, lebo v priebehu konania ani raz nedeclaroval, že je pripravený a schopný svoj záväzok okamžite splniť. Pri oboch zmluvách doposiaľ nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny, avšak pri zmluve z 29. januára 2020 k jej zaplateniu ani nemôže dôjsť, lebo výška kúpnej ceny je neurčiteľná a úhrada kúpnej ceny v tejto zmluve je z väčšej časti upravená zápočtom s pohľadávkou žalobcu. Avšak k úhrade zápočtom nemohlo dôjsť nakoľko Mandátna zmluva uzatvorená 20. augusta 2019 medzi ňou a Q. A. O. v čl. 2 ods. 2.2 upravuje odmenu mandátára vo výške 10 % zo sumy uvedenej v dobropise. Dobropis doposiaľ nebol vystavený, a teda nie je možné určiť výšku odmeny. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietá a priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalovaný podaním z 20. júna 2022 predložil súdu listinný dôkaz, pričom uviedol, že do jeho dispozície sa v priebehu posledných dní dostal dokument označený ako „Jednostranný zápočet zo dňa 03.01.2022“, ktorým si žalobca započítal voči obchodnej spoločnosti Q. L., a. s. pohľadávku vo výške 38.523,60 eur. Z obsahu tohto dokumentu vyplýva, že žalobca eviduje voči obchodnej spoločnosti Q. L., a. s. pohľadávku vo výške 480.000 eur vzniknutú titulom bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť nadobudnutím tovaru od žalovaného. Má ísť len o časť tovaru, ktorý bol predmetom Kúpnej zmluvy z 29. januára 2020, konkrétne o tovar, ktorý má v zmysle tejto kúpnej zmluvy kúpnu cenu vo výške 3.093 eur. V jednostrannom zápočte zaslanom S. O. ako konateľkou žalobcu je ten istý tovar ohodnotený na sumu 480.000 eur, čo je viac ako 150-násobok kúpnej ceny v zmysle kúpnej zmluvy z 29. januára 2020. Podľa jeho názoru táto skutočnosť jednoznačne svedčí o tom, že žalobca v priebehu celého konania zavádza súd, pokiaľ tvrdí, že uzatvorená kúpna zmluva nebola pre žalovaného nevýhodná. Uvedený dokument nemal k dispozícii v čase, kedy súd prvej inštancie vo veci rozhodol, a teda z objektívnych dôvodov ho do konania nemohol predložiť skôr.

9. K doručenému odvolaniu žalobca uviedol, že výslovne popiera všetky skutkové tvrdenia žalovaného a tieto považuje za účelové s cieľom oddialiť povinnosť žalovaného splniť záväzky voči nemu. Žalovaný počas celého konania menil a dopĺňal dôvody, pre ktoré nesplnil svoje zmluvné povinnosti voči nemu. V mene žalovaného bol v čase podpisu predmetných zmlúv oprávnený konať jedine konateľ a nikdy nie S. O., preto takéto snahy o navodzovanie dojmu porušenia zákazu konkurencie S. O. možno vyhodnotiť len ako pokusy žalovaného o zhojenie dôkaznej núdze. Žalovaný navyše nijakým spôsobom nepreukázal, že by predmetné zmluvy boli preňho nevýhodné. Žalovaný mu predal tovar nízkej kvality vyžadujúci ďalšie úpravy, opravy a repasáciu, bez ktorých je inak nepoužiteľný. Týmto skutočnostiam zodpovedala aj dohodnutá kúpna cena za tovar z predmetných zmlúv. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

10. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že tvrdenie žalobcu o tom, že v priebehu konania mal meniť a dopĺňať dôvody, prečo žalobcovi nedodal tovar, popiera. Kategoricky odmieta vyjadrenia žalobcu o

akýchsi útokoch na S. O. a dodal, že týchto si nie je vedomý. Tvrdil, že zákaz konkurencie, a teda i závažné porušenie jej pracovných povinností je nepochybné a konanie S. O. nemôže požívať právnu ochranu, ktorú paradoxne rozhodnutie súdu prvej inštancie takémuto jej konaniu priznáva. Kúpne zmluvy boli uzatvorené v rozpore s uznesením jeho valného zhromaždenia prijatého ešte v roku 2019, v zmysle ktorého mohol konateľ uzatvárať kúpne zmluvy až po schválení ich obsahu jeho spoločníkmi, k čomu pred uzatvorením zmlúv, odstúpenie od ktorých je predmetom sporu, nedošlo. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietá a priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Žalobca v odvolacej duplike uviedol, že namieta predloženie listinného dôkazu „Jednostranného zápočtu zo dňa 03.01.2022“ žalovaným, nakoľko tento jednostranný zápočet nebol nikdy, čo do obsahu ani dôvodov určený žalovanému, ale bol adresovaný tretiemu obchodnému subjektu, ktorý bez oprávnenia umožnil disponovať obsahom listiny neoprávnenej osoby, žalovanému. V korelácii s písomným vyjadrením žalovaného obsiahnutým v predložení listinného dôkazu je jednoznačne zrejmé, že žalovaný zmluvne zaviazaný tovar podvodne predal tretej obchodnej spoločnosti. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu.

12. Na základe odvolania žalovaného vec v rámci odvolacieho konania prejednal Krajský súd v Prešove, ktorý rozsudkom č.k. 5Cob/51/2022-405 zo dňa 15.12.2022 vo výroku I. potvrdil rozsudok v napadnutom III., IV. a V. výroku a vo výroku II. stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp.zn. 1Obdo/21/2023 zo dňa 24.01.2024 tak, že rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5Cob/51/2022-405 z 15. decembra 2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia najvyšší súd, okrem iného, konštatoval, že odvolací súd konal a rozhodol v merite veci v čase, kedy bolo v zmysle ustanovenia § 47 ods. 1 ZKR konanie zo zákona prerušené, a to bez návrhu správkyni na pokračovanie v prerušenom konaní v zmysle § 47 ods. 4 ZKR, v dôsledku čoho nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva dovolateľky na spravodlivý proces podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Zistená vada zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP zakladá nielen prípustnosť, ale aj dôvodnosť dovolania a predstavuje dôvod, pre ktorý musí odvolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť, pretože rozsudok vydaný v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považovaný za zákonný a spravodlivý.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal po vrátení veci dovolacím súdom odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

15. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal otázkou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolacie dôvody uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. f), t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd odvolanie meritórne prejednal.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti

alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

18. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 CSP a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli a webovej stránke krajského súdu.

19. V odvolacom konaní odvolací súd posúdil relevantnosť žalovaným tvrdených odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, preskúmal, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, vychádzajúc z ustáleného právneho názoru, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

20. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie je vo výroku vecne správne. Odvolací súd si osvojil výstižné, presvedčivé a rozumné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v podstatnom odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), pričom odvolacie dôvody tvrdené žalovaným v odvolaní, z hľadiska rozhodnutia odvolacieho súdu, nepovažuje za naplnené.

21. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného, odvolací súd uvádza:

22. Predmetom odvolania tak, ako ich žalovaný vymedzil, bolo vytýkanie väd skutkových zistení ako aj väd právnych, spočívajúcich v nesprávnom posúdení veci. Primárne uviedol, že súd prvej inštancie svoj predbežný právny názor o synalagmatickom záväzku vyslovený na pojednávaní konanom dňa 07.12.2021 zmenil bez toho, aby bol dôsledkom vykonaného dokazovania.

V tomto smere odvolací súd najskôr všeobecne uvádza, že obligatórne určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení a vymedzenie predmetu dokazovania súdom má síce zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v kontradiktórnom sporovom konaní a to z dôvodu, aby postup súdu bol pre strany a ich zástupcov na základe uvedených úkonov predvídateľný a transparentný, súčasne je však kladený väčší dôraz na zodpovednosť strany za jej vlastnú procesnú aktivitu a za rovnako transparentné substancovanie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov. Je potrebné zdôrazniť, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 ods. 1 CSP) a okrem zákonných výnimiek berie do úvahy iba skutočnosti, ktoré vyšli najavo počas konania (čl. 11 ods. 4 CSP). Sám pritom rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP) a pri zisťovaní skutkového stavu vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti (§ 186 ods. 2 CSP).

V danom prípade súd prvej inštancie vymedzil predmet dokazovania vyslovením predbežného právneho názoru na pojednávaní konanom dňa 07.12.2021, keď pripustil možnosť synalagmatického záväzku, avšak následne v priebehu celého konania umožnil stranám sporu adekvátne reagovať na vzniknutú procesnú situáciu a vytvoril im priestor na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany vo vzťahu k ochrane ich subjektívnych práv a oprávnených záujmov. Za daného stavu tak nemožno dospieť ku konštatácii o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie, resp. konštatácii o skutkových vadách.

Súčasne odvolací súd uvádza, že v prípade synalagmatického záväzku ide o odplatný, vzájomný záväzok, pri ktorom sú vzájomné práva a povinnosti veriteľa a dlžníka vo vzájomnej korelácii, teda právu

jednej zmluvnej strany zodpovedá vždy povinnosť druhého účastníka právneho vzťahu. Podľa § 560 Občianskeho zákonníka, ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť. I ten, kto je povinný plniť vopred, môže svoje plnenie odoprieť až do tej doby, keď bude poskytnuté alebo zabezpečené vzájomné plnenie, ak je plnenie druhého účastníka ohrozené skutočnosťami, ktoré nastali u druhého účastníka a ktoré mu neboli známe, keď zmluvu uzavrel. V uvedenom smere však žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy, z ktorých by malo byť zrejmé, že kúpna cena žalobcom nebude zaplatená.

Rovnako z vykonaného dokazovania i pre odvolací súd vyplynulo, že zmluvné strany si v zmluvách dohodli, že kupujúci nadobudne vlastnícke právo ku tovaru dňom platnosti a účinnosti kúpnych zmlúv a kúpnu cenu mal kupujúci zaplatiť na základe faktúry doručenej kupujúcemu, ktorej doručenie však preukázané nebolo. Keďže v kúpnych zmluvách bolo dohodnuté, že žalobca nadobudne vlastnícke právo ku tovaru dňom platnosti a účinnosti kúpnych zmlúv a žalovaný sa vzájomnou žalobou nedomáhal zaplata kúpnej ceny, súd nemal dôvod sa nezaplatením kúpnej ceny zaoberať. Navyiac napadnuté rozhodnutie nemohlo obsahovať výrok o povinnosti žalobcu zaplatiť kúpnu cenu preto, že takýto výrok nebol obsiahnutý v žalobnom petite a zároveň sa žalovaný vzájomnou žalobou nedomáhal zaplata kúpnej ceny. Zároveň v zmysle jednotlivých článkov vyššie uvedených zmlúv vyplýva, že kupujúci, teda žalobca zaplatí 100 % kúpnej ceny za tovar na základe faktúry doručenej kupujúcemu. Uvedená skutočnosť, od ktorej sa zároveň odvíja splatnosť kúpnej ceny však pred súdom prvej inštancie preukázaná nebola. Zároveň je z tohto pohľadu potrebné mať na zreteli, že súdnym rozhodnutím nemožno zaviazat stranu sporu na zaplata záväzku, ktorého splatnosť ešte nenastala.

23. Za správny považoval odvolací súd i odvolateľom namietaný právny záver súdu prvej inštancie v otázke odstúpenia od predmetných zmlúv. V tomto smere súd prvej inštancie logicky, majúc oporu vo vykonanom dokazovaní a vychádzajúc zo zmluvných dojednaní i právnej úpravy v § 345 a nasledujúce ObZ, dospel k tomu, že zo žiadneho osobitného právneho predpisu nevyplýva, že by bolo možné sa žalobou domáhať vyslovenia neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy. Žalobca sa domáhal určenia právnej skutočnosti, pričom vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 137 písm. d) CSP určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti v zásade prípustné nie sú, s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Platnosť, odstúpenia od kúpnych zmlúv bolo z tohto dôvodu možné riešiť len ako prejudiciálnu otázku. Predmetnú prejudiciálnu otázku následne súd prvej inštancie hmotnoprávne posúdil správne, keď dospel k záveru, že žalobca neporušil žiadnu zmluvnú ani zákonnú povinnosť voči žalovanej, a teda absentuje zákonný alebo zmluvný dôvod na riadne odstúpenie žalovanej od oboch kúpnych zmlúv a odstúpenie od oboch kúpnych zmlúv je z tohto dôvodu neplatné.

24. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom žalovaného, že konanie S. O., ktorá do kúpnych zmlúv uviedla nižšiu kúpnu cenu tovaru je ďaleko za hranicou akceptovania zmluvnej autonómie v obchodných záväzkových vzťahoch a nemalo by používať právnu ochranu, keďže má za to, že uvedenie nižšej kúpnej ceny v kúpnej zmluve nie je dôvodom na to, aby konanie S. O. nemalo používať právnu ochranu.

K odvolateľom tvrdenému rozporu kúpnej ceny za predmetný tovar s dobrými mravmi odvolací súd uvádza, že v dôsledku § 1 ods. 2 ObZ, je i v obchodnoprávných vzťahoch uplatniteľné pravidlo o rozpore s dobrými mravmi, avšak na to aby nastala sankcia neplatnosti právneho úkonu je potrebné, aby strana v konaní preukázala, že druhá strana pri svojej činnosti konala v rozpore s pravidlami morálneho charakteru všeobecne platnými a všeobecne uznávanými v spoločnosti. Z užšieho aspektu, viažuceho sa i na daný prípad, je však podľa odvolacieho súdu potrebné vychádzať zo zásad poctivého obchodného styku, kde porušenie rovnováhy účastníkov prostredníctvom zmluvných dojednaní zakladajúcich nerovnosť zmluvných strán je práve tým kritériom, uplatnením ktorého sa účastník sporu dožaduje ochrany pred súdom a navrhuje neposkytnutie súdnej ochrany.

V danom prípade žalovaný nepreukázal, resp. ani odvolací súd v rámci prieskumu nezistil, žeby proces rokovania o cenách za tovar, či samotné výšky ceny napĺňali znaky konania žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, či poctivým obchodným stykom. Každá zo strán sporu vstupovala do predmetného zmluvného vzťahu s určitými predstavami, motiváciami, ale aj s mierou rizika, pričom tieto atribúty boli povinné zohľadniť už v samotnom procese dojednávania zmluvných podmienok, ktoré sa následne zhmotnili v predmetných kúpnych zmluvách.

25. Nakoniec odvolací súd k podaniu žalovaného z 20. júna 2022, ktorým súdu prvej inštancie predložil „Jednostranný zápočet zo dňa 03.01.2022“, uvádza, že z neho nevyplýva, že by sa týkal kúpnych

zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania. Vzhľadom na túto skutočnosť považuje odvolací súd uvedený argument za irelevantný.

26. Za daného stavu dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie voči napadnutým výrokom III., IV. a V. je nedôvodné, nakoľko procesný postup súdu prvej inštancie bol správny a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, pričom naplnenie odvolacích dôvodov žalovaný nepreukázal, preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III., IV. a V. ako vecne správny.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

28. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 453 ods. 1, 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému v dovolacom konaní priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov dovolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Pri rozhodovaní o trovách dovolacieho konania vychádzal odvolací súd zo skutočnosti, že dovolací súd na základe dovolania žalovaného zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutia a vrátil vec odvolaciemu súdu. Z uvedeného dôvodu, s poukazom na závery vyjadrené aj v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 453/2019 zo dňa 19.11.2019 (a názor, že zásada úspechu nevyklučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania), odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa ust. § 77 (ust. § 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa ust. § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa ust. § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa ust. § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).